

۲۰۲۶۴

تنها روی صحنه ۲

روز عزیز مرده / دست های دکتر و مل واپس / ایتا / ۱۴۰۲

این سویت از گسان [بسمت پروفسور، دکتر و مل واپس] / روز ۲ / کوهسور

تنها روی صحنه ۲

روز عزیز مرده. محمد چرم شیر
دست های دکتر زمل وایس. نغمه ثمنی
اتاق صدا. رضا سرور
این نوبت از گسان. ایتار ابومحبوب
مدیر هنری: محمد رضایی کلانتری
طراح جلد: مینا محمودی مولا

چاپ نخست: ۱۳۹۵

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۱۰۵۰۰ تومان

موسسه کتاب آزاد: ۱۰۸۶ ۳۷۲ ۰۹۱۹ - ۶۹۹۸ ۲۲۴۱

با سپاس از همکاری مهدی میرحمادی، تابماز منقبتی، نیلوفر منتظری، ندا رهنمائی و مونا مبارکشاهی.
هرگونه برداشت، اجرا، اقتباس و استفاده از نمایشنامه‌های این مجموعه با اجازه کتبی نویسندگان آنها آزاد است.

خنوان و نام پدیدآور: تنها روی صحنه ۲/روز عزیز مرده - دست‌های دکتر زمل وایس - اتاق صدا -

این نوبت از گسان/نویسندگان محمد چرم شیر... (و دیگران)

مشخصات نشر: تهران: موسسه کتاب آزاد، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری: ۱۶۴ ص. ۱۶/۵/۱۲ س. م.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۳۱-۶۲-۵

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

یادداشت: نویسندگان محمد چرم شیر، نغمه ثمنی، رضا سرور، ایتار ابومحبوب.

موضوع: نمایشنامه فارسی - قرن ۱۴ - مجموعه‌ها

شماره افزوده: چرم شیر، محمد، ۱۳۳۹ -

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۳ ۸۵ / ۲۲۴ PIR

رده‌بندی دیویی: ۸۵۲/۶۲۰۸

شماره کتابشناسی ملی: ۳۶۷۱۱۷۳

انتخاب عنوانی برای این متن‌ها که اشاره به شکلی از نمایشنامه‌نویسی داشته باشد کار دشواری است. "تک‌گویی" و "خودگویی" و "تئاتر تک‌نفره"، گزینه‌هایی هستند که نمی‌توانند همگی این تجربه را در برگیرند. در مواردی نویسندگان به دنبال ایجاد گفت‌وگو در گفتا‌ی یک‌سویه بوده‌اند. گاهی تنها یک بازیگر روی صحنه است اما گفت‌وگویی چند نفر روایت و اجرا می‌شود. در متنی تماشاگران بخشی از اجراگران در نظر گرفته شده‌اند که از آن‌ها درخواست واکنش یا کنش روی صحنه می‌شود. این گونه نه با تک‌گویی روبه‌رو هستیم و نه با تئاتر تک‌نفره. گاهی نویسندگان چند اجراگر و شخصیت را به گونه‌ای روی صحنه آورده‌اند که در ظاهر گفت‌وگویی میان آن‌ها نیست یا روی تک‌تک بودن حاضران در صحنه تأکید می‌گذارد. در تجربیات دیگر، یک سوی گفت‌وگو در صحنه غایب است؛ کسی که دیده نمی‌شود اما حضور دارد. در نتیجه در تئاتری تک‌نفره دیالوگ جاری می‌شود. رسیدن به یک عنوان شکلی مشخص دشوار است اما چه چیزی این

تجربه‌های متفاوت را در کنار هم قرار می‌دهد؟

تنها بودن برای موجودی اجتماعی دشوار است. چنین اجرایی، تک بودن در فضایی جمعی یا ابراز یک واقعه‌ی جمعی است. پس مرکز این گونه‌ی اجرا اغلب بر کار بازیگر است. می‌تواند سنجشی را برای شناخت توانایی‌های اجراگر، شناخت بیشتر ارتباط با خودش و مخاطبش باشد. تاثیری که در خلوت تک‌نفره‌ی خود آفریننده (موسس، بازیگر) توان خلق شدن دارد و در ساده‌ترین شرایط امکان نمایش دادن پس این گونه متن‌ها می‌تواند به بازیگران یا علاقه‌مندان به این رشته فرصتی برای آزمایش و تمرین با حداقل هزینه را بدهد. نکته‌ای که در تئاتر این روزهای ما لازم به نظر می‌رسد.

شاید این متن‌ها را باید تلاش نویسندگان و گروه‌های تئاتری برای تولید متن و تئاتر ارزان دانست که به واسطه‌ی آن از لازمه‌های تئاتر مستقل است.

در این میان سهم عمده‌ای از آن "گروه تئاتر لیو" است که با طراحی و برگزاری "فستیوال مونولو لیو" انگیزه‌ی نوشتن ایجاد کرد و موقعیت اجرا داد. بیشتر آثاری که در این مجموعه‌ها آمده است از آثار اجرا شده در این فستیوال‌اند. نشر "کتاب آزاد" امیدوار

است با انتشار مجلدهای بعدی هم چنان با تجربه‌های تئاتر مستقل ایران همراه باشد.

لازم به ذکر است که رسم‌المخط این نمایشنامه‌ها نظر نویسندگان آن‌هاست. کنار هم قرار گرفتن این شیوه‌ها شاید بتواند به جمع‌بندی و تعیین شده‌ای خاص برای نوشتن زبان محاوره‌ی فارسی یاری رساند.

فهرست

روز عزیز مرده / محمد چرم شیر ۴۶ - ۷

دست‌های دکتر زمل وایس / نغمه ثمنی ۸۰ - ۴۷

اتاق صدا / رضا سرور ۱۱۲ - ۸

این نوبت از کسان / ایتار ابو محبوب ۱۶۴ - ۱۲۹